

РЕШЕНИЕ

№ 15852

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6176** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), вр. чл. 2в, ал. 1, т. 1, предл. първо от ЗОДОВ вр. чл. 4, § 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) вр. чл. 75, § 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО), № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (в сила от 29.12.2020 г. до 31.12.2022 г.) (отм. считано от 01.01.2023 г.) изменен с Регламент (ЕС) № 2017/2393 на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2017 г. (ОВ L 350, 2017 г. 19.12.2017 г. стр. 15 в сила от 29.12.2017 г.).

Образувано е по искова молба на „БИММ АГРО“ ЕООД, ЕИК 20146940, депозирана чрез процесуален представител на управляващия собственик Б. С. М. – адв. Д. Д., САК, с която са предявени 4 обективно съединени осъдителни иска срещу Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция (ДФЗ - РА) за обезщетение за имуществени вреди, причинени в периода 01.07.2020 г. – 31.01.2022 г., в резултат на забавено плащане на остатък от оторизирана субсидия в размер на 844 951,07 лева, отпусната по Заявление за подпомагане УИН 25/25041/909587 по Схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., с общ размер от 136 131,01 лева, а именно :

- иск за обезщетение в размер на 34 502,17 лева - законните лихви за периода 01.07.2020 г. - 24.11.2020 г., дължими в резултат на издадена Заповед № 03-РД/1391 от 02.06.2020 г. от изпълнителния директор на ДФЗ – РА за спиране на административното производство по

Заявление за подпомагане УИН 25/25041/909587 по Схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., отменена с влязло в сила на 04.11.2020 г. Определение № 13677, постановено по адм. дело 11171/2020 г. по описа на Върховния административен съд, с което е отменено Определение № 257 от 07.08.2020 г., постановено по адм. дело 126/2020 г. по описа на Административен съд – Търговище,

- иск за обезщетение в размер на 15 021,35 лева - законните лихви за периода 25.11.2020 г. - 27.01.2021 г., дължими в резултат на незаконосъобразно бездействие на ДФЗ – РА след възобновяване на административното производство със Заповед № 03-РД/391 от 25.11.2021 г. на изпълнителния директор до повторното спиране на производството със Заповед № 03-РД/341 от 28.01.2021 г. на изпълнителния директор на ДФЗ – РА,

- иск за обезщетение в размер на 26 522,08 лева - законните лихви за периода 28.01.2021 г. - 20.05.2021 г., дължими в резултат на издадена Заповед № 03-РД/341 от 28.01.2021 г. на изпълнителния директор на ДФЗ – РА за спиране на административното производство, отменена с влязло в сила на 14.04.2021 г. Определение № 121 от 02.04.2021 г. по адм. дело 62/2021 г. по описа на Административен съд – Търговище,

- иск за обезщетение в размер на 60 085,41 лева – законните лихви за периода 21.05.2021 г. до 31.01.2022 г., дължими в резултат на незаконосъобразно бездействие след възобновяване на административното производство със Заповед № 03 – РД/341 от 21.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ – РА.

Претендират се и направените по делото разноски, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 70 – л. 73).

В исковата молба се твърди, че ищецът „БИММ АГРО“ ЕООД е подал Заявление за подпомагане УИН 25/25041/909587 като кандидат за получаване на средства по 5 Схеми и мерки на директни плащания с УРН 520412 за кампания 2019 г. - Схема за единно плащане на площ (СЕПП), Схема за преразпределително плащане (СПП), Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП), Схема за обвързано подпомагане за протеинови култури (СПС) и Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП). Заявлението за подпомагане е следвало да бъде разгледано, по реда на чл. 43 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), а изпълнителният директор на ДФЗ – РА да извърши оторизиране и плащане по заявените схеми в срока по чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013, т. е. до 30.06.2020 г., след приключване на проверките на условията за допустимост, които държавите – членки са задължени да извършват, съгласно чл. 74 от Регламента, при не повече от две плащания, наредени в периода 01.12. - 30.06. на следващата календарна година.

Твърди се, че на 16.12.2019 г. е преведена сумата 289 223,12 лева - първа вноска по СЕПП, а дължимото второ плащане, включително и сумите по останалите Схеми за подпомагане, по които е кандидатствало дружеството за кампания 2019 г., е наредено едва на 28.01.2022 г. като сумата от 844 951,07 лева е получена по сметка на дружеството на 31.01.2022 г. Сочи се, че Уведомителното писмо за оторизация и плащане на финансовата субсидия за кампания 2019 г. е издадено една на 28.03.2022 г. от изпълнителния директор на ДФЗ – РА, два месеца след получаване на плащането.

В Исковата молба е отразено и, че в периода между първото и второто плащане, изпълнителният директор на ДФЗ – РА е издал две заповеди за спиране на административното производство - № 03-РД/1391 от 02.06.2020 г. и № 03-РД/341 от 28.01.2021 г., които са отменени по съдебен ред - с Определение № 13677 от 04.11.2020 г. по адм. дело 11171/2020 г. на Върховния административен съд, с което е отменено Определение № 257 от 07.08.2020 г. по адм. дело 126/2020 г. по описа на Административен съд – Търговище и с Определение № 121 от 02.04.2021 г. по адм. дело 62/2021

г. по описа на Административен съд – Търговище, влязло в сила на 14.04.2021 г.

Ищецът твърди, че въпреки издадените в изпълнение на съдебните актове заповеди за възобновяване на производството, ответната администрация не е предприела действия за оторизиране на заявените суми по Схеми за директни плащания за кампания 2019 г., независимо, че не е извършвала и допълнителни проверки на условията за допустимост, нито е посочила наличие на основания за отказ. Сочи се и, че „БИММ АГРО“ ЕООД не е информирано за предприетите действия от ДФЗ - РА в рамките на административното производство - на какъв етап е, предстоят ли и какви проверки, дори и след отмяната на заповедите за спиране. Отражено е, че дружеството е изискувало информация от ДФЗ – РА планирано ли е извършване на предстоящи проверки и кога може да се очаква произнасяне по заявлението за подпомагане с писмо, заведено в ДФЗ с вх. № 01-172-6500/13A47 от 21.10.2021 г., но не е получило отговор. В исковата молба се твърди, че всички проверки по заявените площи по Схеми за подпомагане за кампания 2019 г. са приключили преди издаване на първата заповед за спиране на административното производство на 02.06.2020 г.

В проведеното съдебно заседание процесуалните представители на ищеца поддържат заявените искови претенции така както са предявени. Позовават се на мотивите в съдебните решения, с които са отменени двете заповеди на изпълнителния директор на ДФЗ – РА за спиране на административното производство, както и на задължителното тълкуване на разпоредбата на чл. 75 от Регламент 1306/2013 г., дадено с Решение на СЕС по обединени дела C-160/2021 г. и C-217/2021 г. Считат, че исковете са доказани и по размер, доколкото претендираното обезщетение е за законни лихви, определени за всеки от исковите периоди спрямо неизплатената част от одобрената субсидия (втората преведена сума). Претенцията за разноси е конкретизирана в представен по делото списък, съгласно чл. 80 от ГПК с приложени към него доказателства.

В писмените бележки (л. 76 – л. 83) е поставен акцент върху твърдяното особено съществено нарушение на разпоредбата на чл. 75, § 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година, което е обосновано с нарушение на принципите на пропорционалност (чл. 40 от Регламента и съображение 27 от Преамбюла) и на добрата администрация (чл. 41 от Хартата на основните права на ЕС). Като относими към настоящия казус се сочат Решение на СЕС по дело C-6/90 и Решение № 16 от 02.03.2021 г. по гр. д. 1914/2020 г. на ВКС.

Ответникът по иска – Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител, оспорва исковите претенции и по основание и по размер. В представения писмен отговор на исковата молба (л. 43 – л. 47) застъпва становище, че сочената като нарушена норма на чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013 г. не предоставя права на частноправни субекти, а единствено регламентира възможен краен срок за плащане на одобрена безвъзмездна финансова помощ на бенефициенти по Схеми за подпомагане, ако отговарят на условията за това. Посочено е и, че всички разпоредби на Регламент 1306/2013 г. уреждат принципни правила за финансиране в рамките на Общата селскостопанска политика на ЕС и за изграждане на системи за управление и контрол, включително и за кръстосано съответствие. С позоваване на тълкуването, дадено с Решение на СЕС по обединени дела C-160/21 и C-217/21, според което дори и при несвоевременно плащане не е налице мълчалив отказ, включително и когато земеделският производител не е уведомен за извършвани допълнителни проверки, които могат да обосноват неспазване на този срок, е обоснована тезата за липса на нормативно установено задължение за действие, изразяващо се в оторизиране на директно плащане по заявление на кандидат за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2019 г. В този смисъл е застъпено становището, че в конкретния казус не е налице неправомерно бездействие на администрацията на ДФЗ - РА. С позоваване и на

относима практика на Върховния административен съд (Решения по адм. дело 465/2020 г. и адм. дело 5945/2021 г.) е направено искане исковите претенции да бъдат отхвърлени като недоказани по основание и размер.

В съдебното заседание процесуалният представител на ответника поддържа аргументите, изложени в писмения отговор на исковата молба. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че исковите претенции са неоснователни и недоказани, и следва да бъдат отхвърлени.

Настоящият съдебен състав на Административен съд - София - град, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид становищата на страните прие за установено от фактическа страна :

На 25.03.2019 г. в Областна дирекция „Земеделие“ – Т. с вх. № 18971630 и УРН 520412 е заведено Общо заявление за подпомагане от „БИММ АГРО“ ЕООД (л. 1, папка Приложение). Към Заявлението са приложени данни за идентификация на парцели в таблични форми (22 страници - стр. 2 – стр. 23, папка Приложение). Документите са подадени от пълномощник на управителя (стр. 24 - стр. 27). В деня на въвеждане на данните е извършена автоматична проверка, а за резултатите от нея (стр. 29 - стр. 32, папка Приложение) е уведомен пълномощникът на „БИММ АГРО“ ЕООД на 19.04.2019 г. при подаване на Заявление за подпомагане УИН 25/250419/09587 (стр. 33 - стр. 36, папка Приложение). В Заявлението са посочени схемите за подпомагане, по които е кандидатствал ищецът „БИММ АГРО“ ЕООД - Схема за единно плащане на площ (СЕПП), Схема за преразпределително плащане (СПП), Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда зелени директни плащания (ЗДП), Схема за обвързано подпомагане на протеинови култури (СПК) и Схема за предходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП). Заявлението е придружено с Таблицы за използваните парцели (стр. 37 - стр. 51, папка Приложение).

На 21.05.2019 г. в ОД „Земеделие“ – Т. е заведено редактирано Заявление за подпомагане (стр. 230 – стр. 233 и стр. 256 – стр. 259, папка Приложение), към което също са приложени Таблицы за използваните парцели (стр. 260 - стр. 275, папка Приложение).

На 16.12.2019 г. след извършени административни проверки, по реда на чл. 10а, ал. 1 от Наредба № 5/2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, на въведените данни от заявлението и въведените в СРКЗПЗП, е наредено плащане на сумата 289 223,12 лева - първа вноска по СЕПП.

Със Заповед № 397988 от 19.03.2020 г. на началника на Отдел „Регионален технически инспекторат“ е възложено персонално на служители на Регионален технически инспекторат В. Т. към ДФЗ – РА да извършат проверки на място на декларирани парцели в подаденото от „БИММ АГРО“ ЕООД заявление за подпомагане в землищата на [населено място] и [община], находящи се в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] (стр. 301 – стр. 320, папка Приложение). Към преписката е приложен Доклад от 09.04.2020 г. с резултатите от извършените проверки на площи (стр. 321 - стр. 496, папка Приложение). Докладът е подписан от проверяващите и от управителя на „БИММ АГРО“ ЕООД. Приложени са списъци с проверените парцели от всеки един от експертите (стр. 497 - стр. 501, папка Приложение).

С Докладна записка от 10.04.2020 г. изх. № 05-23-172/19, началникът на отдел „РТИ“ при Областна дирекция „Земеделие“ – Р. е уведомил директора на Дирекция „Технически инспекторат“ на ДФЗ – РА за резултатите от извършените в периода 20.03.2020 г. – 09.04.2020 г. проверки на място по заявленията, подадени от земеделски стопани за финансиране по Схеми и

мерки за директни плащания на площ за кампания 2019 г. Информацията е предоставена на Прокуратурата в изпълнение на указания, дадени с Постановление на прокурор от Специализирана прокуратура, заведено в ДФЗ с вх. № 02-1100/183 от 11.03.2020 г.

В Обобщените резултати от проверките на място по отношение на заявените от „БИММ АГРО“ ЕООД площи е посочено, че дружеството е подало три заявления за подпомагане № 397988, № 397989 и № 397990, с които е заявило общо 206 парцела. Констатирани са незначителни несъответствия в декларираните площи по СЕПП и ЗДП в първото подадено заявление - № 397988 и установените към момента на проверката. За резултатите от извършените проверки е уведомен и представляващият „БИММ АГРО“ ЕООД - уведомително писмо изх. № 01-172-2600 от 10.04.2020 г. на началника на отдел „РТИ“. Като приложение към писмото е посочено - копие от Доклада от проверката. Предоставен е 14-дневен срок за забележки и възражения в писмен вид. В Уведомителното писмо е отразено, че всички постоянно затревени площи, които попадат в обхвата на слой „Постоянно затревени площи“, одобрен със заповед на министъра на земеделието и храните, по реда на чл. 16д, ал. 2 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. подлежат на допълнителна проверка за спазване забраната за преобразуване и разораване на декларираната площ. Към изисканата и представена в настоящото производство административна преписка след Уведомителното писмо от 10.04.2020 г. няма данни за извършена такава проверка - по реда на чл. 16д, ал. 2 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г.

Със Заповед № 03-РД/1391 от 02.06.2020 г. издадена от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ административното производство по заявлението на „БИММ АГРО“ ЕООД е спряно, на основание чл. 54, ал. 1 от АПК – т. 3 разкрити престъпни обстоятелства в хода на административното производство, чието установяване е от значение за издаване на акта и т. 5 – при наличие на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

В мотивите на заповедта е посочено, че на 11.03.2020 г. в деловодната система на ДФЗ с рег. № 02-1100/183 е заведено Постановление по пр. пр. № 1993/2019 г. от 10.03.2020 г. на прокурор от Специализирана прокуратура. Уточнено е, че прокурорската проверка е установила данни „че група търговски дружества и един едноличен търговец, в това число и „БИММ АГРО“ ЕООД (общо осем) се явяват собственост или се управляват от едно и също физическо лице – Б. С. М.. Същите са получатели на редица средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от ЕС на българската държава, както и на средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове.». Възложени са съвместни проверки на различни органи и структури на ДФЗ по документи и на терен, по отношение на всички одобрени за получаване и получени средства от осемте заявителя за периода м. януари 2015 г. – м. март 2020 г. по различни европейски програми. Отражено е и, че по искане на Дирекция „Директни плащания“ от 18.03.2020 г. на Дирекция „Технически инспекторат“ е възложено да извърши проверка на място на допустимостта на заявените площи в подадените заявления за подпомагане за кампания 2019 г. от четирима от групата земеделски стопани – кандидати по Схеми и мерки за директни плащания за 2019 г., сред които са и заявените площи от „БИММ АГРО“ ЕООД. Становището за наличие на посочените основания за спиране на администрирането на заявлението на ищеца е аргументирано със „същественото значение на резултатите от проверката на Специализираната прокуратура“.

Заповедта е отменена с Определение № 13677 от 04.11.2020 г. по адм. дело 11171/2020 г. по описа на Върховния административен съд, Пето отделение. В мотивите на съдебния акт е прието, че прокурорската проверка на Специализирана прокуратура не е основание, по смисъла на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, за спиране на административното производство, доколкото „...не може да се

направи обоснован извод за установени в хода на административното производство престъпни обстоятелства, а основание за спирането на производството не може да бъде евентуалната възможност за разкриване на такива обстоятелства.“, както и че наличните доказателства за провеждано разследване за престъпление по служба извършено от длъжностно лице са с неясна връзка с правото на подпомагане за 2019 г. на „БИММ АГРО“ ЕООД, доколкото „Липсват данни относно изпълнителното деяние и относимостта му към действия на частния жалбоподател, които са от значение за възникване на правото на подпомагане, което е поискано и е предмет на административното производство.“ (стр. 3 – О. 13677 от 04.11.2020 г. – л. 22 от делото).

Със Заповед № 03-РД/1391 от 25.11.2020 г. издадена от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в изпълнение на съдебното решение, административното производство по заявлението за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания през 2019 г. на „БИММ АГРО“ ЕООД е възобновено. (л. 23-гръб от делото).

Два месеца по-късно – на 28.01.2021 г. изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е издал нова Заповед за спиране на административното производство - № 03-РД/341 (л. 24-гръб – л. 25 от делото). Като основание за издаването ѝ е посочил отново основанията по чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК.

В мотивите на заповедта са възпроизведени значителна част от аргументите, с които е било мотивирано и предходното спиране на администрирането на заявлението за подпомагане. Добавена е информация за състава на престъплението, за което се води разследването – по чл. 321, ал. 6 от НК, като е посочено, че „Резултатът от воденото разследване за евентуални умишлени действия с цел получаване на средства от европейски фондове, е от съществено значение за по-нататъшното администриране на заявлението.“ и затова следва да се изчака произнасянето на компетентния орган с краен акт.

Заповедта е отменена с Определение № 121 от 02.04.2021 г., постановено по адм. дело 62/2021 г. по описа на Административен съд – Търговище, влязло в законна сила на 14.04.2021 г. (необжалвано от страните – л. 26 – л. 28). Съдът отново е посочил, че не са налице предпоставки за приложение на основанията, визирано в чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, доколкото «...обстоятелствата, относими към предпоставките за отпускане на средства за подпомагане – ползването на заявените за подпомагане площи се установяват в административното производство по издаване на заповедта, с която се признава или отказва правото да се получават средствата за подпомагане на тази дейност и са от компетентността на изпълнителния директор на ДФЗ.». Направен е категоричен извод, че «...произнасянето на органа не е поставено в зависимост от изхода на наказателното производство», доколкото «по делото липсват данни ДП да е образувано против жалбоподателя...», а и за «установяване верността на данните, заявени от жалбоподателя не е необходимо провеждане на наказателно производство». В този смисъл, е цитирана процедурата по чл. 17 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, приложима при установени в резултат на извършени кръстосани проверки застъпвания на площи.

Със Заповед № 03-РД/341 от 21.05.2021 г. издадена от зам. изпълнителен директор на ДФ «Земеделие» (л. 29 – гръб) административното производство по заявлението за подпомагане на «БИММ АГРО» ЕООД е възобновено.

С писмо вх. № 01-172-6500/13А47 от 21.10.2021 г. по описа на ДФ „Земеделие“ – РА (л. 30) представляващият «БИММ АГРО» ЕООД е поискал информацията относно действието, от което е възобновено административното производство със заповедта за възобновяване от 21.05.2021 г., какви проверки и други действия предстоят да бъдат извършени в административното производство и кога се очаква издаването на уведомително писмо по заявлението за подпомагане.

Към преписката няма данни да е изпратен отговор на отправеното запитване, а и процесуалният представител на ответника не твърди да са предприети такива действия.

Уведомителното писмо за оторизация и изплатено финансово подпомагане на „БИММ АГРО“ ЕООД по Схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г. е издадено от зам. изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ и е с изх. № 01-2600/1874 от 28.03.2022 г. (л. 31 – л. 32). Връчено е с обратна разписка на 31.03.2022 г. на представител на ищеца. В таблични форми към Уведомителното писмо са посочени заявените от дружеството суми за подпомагане по СЕПП, СПК, СПП и ЗДП и оторизираните суми. Отразени са отчетените намаления (за всяка от заявените схеми) и датите, на които са извършени плащанията на сумите. Два месеца по – рано - на 31.01.2022 г. по посочената от ищеца банкова сметка е получен превод на сумата от 844 951,07 лева (л. 33) - разликата между общия размер на оторизираните плащания – 1 134 174,19 (един милион сто тридесет и четири хиляди сто седемдесет и четири лева и деветнадесет стотинки) лева по четири от Схемите, за които е кандидатствал ищецът – СЕПП, СПК, СПП и ЗДП и изплатеното на 16.12.2019 г. авансово плащане в размер на 289 223,12 по СЕПП.

Страните не спорят по така описаните релевантни за правния спор факти, които позволяват на съда да приеме от правна страна:

Предявените искове се поддържат от процесуалните представители на „БИММ АГРО“ ЕООД на две самостоятелни правни основания, предвидени в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди – по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и по чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за причинените вреди на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнението на административна дейност. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностни лица, преки причинители на вредите. На обезщетение подлежат всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Съществен елемент от фактическия състав е установяването на незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния/общинския орган. Държавата не отговаря за вредите, причинени по изключителна вина на пострадалия, но в случаите при които е установено единствено съпричиняване, обезщетение се дължи, макар и в намален размер (чл. 5, ал. 2 от ЗОДОВ). Елементите, включени във фактическия състав по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да бъдат доказани от ищеца при условията на пълно и главно доказване, а съдът е длъжен да приеме за ненастъпили недоказаните и да отхвърли исковете при недоказването дори и само на един от тях.

В. с разпоредбата на чл. 2в от ЗОДОВ, утвърден в практиката на СЕС принцип на извъндоговорна отговорност на държавата за вреди от нарушение на правото на ЕС, е самостоятелно основание, различно от предвиденото в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Приложимо е наред с обективната отговорност за вреди от административна дейност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ когато се твърди вредите да са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз. Нарушената норма може да е част от първичното, а и от вторичното законодателство, но задължително условие е да създава пряко права на частноправните субекти, макар и с непряко действие.

Правото на ЕС не съдържа изрична регламентация на иска за обезщетение за вреди, причинени на частноправни субекти от нарушения на държавите – членки, поради което практиката на СЕС се основава на принципа на лоялно сътрудничество по чл. 4, § 3 от Договора за Европейския съюз, който задължава държавите – членки да отстранят незаконосъобразните последици от всяко нарушение на правото на ЕС, а съгласно чл. 633 от ГПК, тълкуванията на СЕС са задължителни за националните юрисдикции.

В Решения на СЕС по съединени дела C-6/90 и C-9/90 (19.06.2014 г.) и C-46/93 г. и C-48/93 г. (05

март 1996 г.), а и в Решение на Съда (голям състав от 26.01.2010 г.) по дело C-118/08 е прието, че правото на обезщетяване е признато, ако са изпълнени три условия :

1) нарушената норма да има за предмет предоставяне на права на частноправни субекти,

2) нарушението да е достатъчно съществено

3) да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението на задължението, за което носи отговорност държавата и претърпените вреди. Тежестта на доказване се носи от ищеца, както по отношение установяването на основанията за настъпване на вредите, така и по отношение на техния размер. Условиата следва да са налице кумулативно, а липсата на което и да е от тях води до отпадане на отговорността на ответника.

Преценката дали допуснатото нарушение е „достатъчно съществено“, както и наличието на пряка причинно-следствена връзка между него и претендираните вреди е на националните юрисдикции. В практиката на СЕС са установени общите критерии, спрямо които следва да бъде преценена степента на нарушението. Така в Решение от 19 юни 2014 г. по съединени дела C-501/12, C-506/12, C-540/12 и C-541/12 е прието, че достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза е налице при явно и значително неспазване на ограниченията, които са наложени на правото на преценка на държавата членка, като факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение са по-конкретно степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на националните власти. Сред критериите са включени - извинимият или неизвинимият характер на евентуалната грешка при прилагане на правото, умишленият или неумишленият характер на допуснатото нарушение или причиненото увреждане, степента в която позиция, възприета от институцията на ЕС, може да е допринесла за нарушението, включително степента, в която държавата членка е приела или запазила национални мерки, които противоречат на правото на Съюза (Решение от 5 март 1996 г. по съединени дела C – 46/93 и C-48/93 т. 56, т.57 и т. 58; Решение по дело C-452/06, т. 37). Достатъчно съществено нарушение на правото на ЕС е налице и когато е установено „явно несъобразяване с практиката на СЕС“ в съответната област (Решение от 30 септември 2003 г. по дело C-224/01, т. 56, Решение от 28 юли 2016 г. по дело C-168/15, т. 26). В т. 32 на Решение по съединени дела C-46/93 и C-48/93 е прието, че отговорността на държавата за вреди е приложима във всеки случай когато е нарушено правото на Общността, независимо от това кой е държавният орган, чието действие или бездействие е в основата на неизпълнение на задължението. СЕС приема, че прилагането на принципите на равностойност и на ефективност предпоставят задължението на държавата да поправи последиците от увреждане на частноправни субекти при спазване на националната правна уредба в областта на отговорността, дори и тогава, когато не е налице право на обезщетение, което произтича пряко от правото на Съюза. Същевременно изисква, установените от националните законодателства условия при поправяне на вредите да не са по – неблагоприятни от условията, отнасящи се до подобни вътрешно правни искове и да не са уредени по начин, който прави практически невъзможно или прекомерно трудно получаването на обезщетение (решение по дело C-168/16, т. 31). Държавата участва в съдебните производства по спорове за обезщетения за вреди по чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ чрез процесуални субституенти – органът/органите, от чийто незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите.

Приведено към конкретиката на настоящия казус, исковите претенции за обезщетение на причинените на „БИММ АГРО“ ЕООД имуществени вреди и на двете правни основания – по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и по чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ, са предявени срещу пасивно легитимиран ответник – Държавен фонд „Земеделие“ - ЮЛ, в чиято структура е административният орган издал отменените като незаконосъобразни заповеди за спиране на административното

производство и от чието бездействие – да упражни правомощието по чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДФ „Земеделие“ - да вземе решение за одобряване (оторизиране) или отхвърляне на подаденото заявление за подпомагане по схеми и мерки на директни плащания, прилагани от Разплащателна агенция през 2019 г., се твърди да са настъпили подлежащите на обезщетение имуществени вреди – пропуснати ползи.

Исковете са процесуално допустими и подлежат на разглеждане по предвидения процесуален ред в Глава XI на Административно процесуалния кодекс.

Изпълнено е изискването на чл. 204, ал. 1 от АПК по отношение на претендираните вреди от отменените по съдебен ред заповеди за спиране на административното производство по подаденото заявление за подпомагане от „БИММ АГРО“ ЕООД. Налице са и визираните в чл. 204, ал. 4 от АПК предпоставки по отношение на вредите, обосновани с незаконосъобразно бездействие на същия административен орган.

Разгледани по същество исковите претенции са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

В конкретния казус ищецът претендира обезщетение за имуществени вреди - пропуснати ползи от забавено, след изтичане на срока по чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013, одобряване на заявените за подпомагане суми за кампания 2019 г., респективно на изпълнението на второто по ред плащане по Заявлението за подпомагане, подадено от „БИММ АГРО“ ЕООД. Уточнено е, че имуществените вреди се претендират, на основание чл. 86 от ЗЗД, и представляват законните лихви върху оторизирания от ответника остатък за кампания 2019 г. - в размер на 844 951,07 лева, и са за периода следващ срока по чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013 - 30.06.2020 г. до датата на плащането - 31.01.2022 г.

Вземането за лихви по чл. 86 от ЗЗД се дължи при неизпълнение на парично задължение. За да възникне правото на вземане за лихви е необходимо главното вземане да е станало изискуемо и да е последвало неизпълнението му. Според тезата на ищеца изискуемостта е настъпила с изтичане на срока по чл. 75, § 1 от Регламента. Така е обосновано и допуснатото особено съществено нарушение на правото на ЕС, както и незаконосъобразното бездействие на компетентния административен орган. В този смисъл, основният подлежащ на доказване правно релевантен факт в настоящия казус, от който произтича правото на ищеца на обезщетение за пропуснати ползи, **е настъпването на изискуемостта** на вземането - останалата за изплащане част от одобреното финансиране по Заявлението за подпомагане на „БИММ АГРО“ ЕООД по Схеми и мерки за директни плащания за кампания 2019 г. Казано по друг начин, установяване на датата, на която са приключили проверките на условията за допустимост, които ДФЗ – РА е трябвало да извърши, съгласно изискванията на чл. 74 от Регламент 1306/2013 г., с оглед нормативно предвидената възможност в чл. 75, § 2 от същия Регламент.

В т. 33 на Решение на СЕС от 28 април 2022 г. по съединени дела C-160/21 и C-217/21, на което се позовават и двете страни в настоящото производство, е прието, че „...*нито Регламент № 1306/2013, нито който и да било друг релевантен правен акт не предвижда изрично последица*“ – „...*след изтичане на срока и при липса на плащане да се предполага, че е формиран мълчалив отказ*“. Поставен е акцент върху „защитата на финансовите интереси на Съюза в съответствие с чл. 58 от Регламент 1306/2013“ в контекста и на уточнението в чл. 75, § 2, според което „...*посочените в чл. 75, § 1 плащания не се извършват* преди да са приключили проверките на условията за допустимост, които държавите членки трябва да осъществяват, *съгласно чл. 74 от този Регламент*, както и *съгласно общите принципи, посочени в чл. 24 от Регламент за изпълнение № 809/2014.*“ (т. 34).

СЕС е приел, че срокът, предвиден в чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013 **е инструктивен, а не**

императивен, доколкото „...от буквалното и контекстуално тълкуване ... следва, че макар той да установява принципа, че плащането на помощта на бенефициерите и предхождащата го проверка на условията за допустимост по правило трябва да бъдат извършени в срока, определен в чл. 75, § 1, все пак **не** може да се изключи възможността в отделни случаи и при спазване на принципите на добрата администрация и на полагане на дължимата грижа, тази проверка да бъде извършена след изтичане на посочения срок и поради това плащането, което може да бъде извършено едва след приключване на проверката, да бъде направено след 30 юни на календарната година, която следва тази на подаване на съответното заявление за подпомагане.“.

Отнесено към конкретиката на настоящия казус, цитираното задължително тълкуване на СЕС дава основание на съда да приеме, че изтичането на срока по чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013 г. не е абсолютно основание за настъпване на изискуемост на задължението за плащане по заявление на кандидат за финансиране по Схеми и мерки за директни плащания. Необходимо е да се установи кога са приключили проверките на условията за допустимост по конкретното заявление за подпомагане, в контекста на предвиденото изключение в чл. 75, § 2 от Регламент 1306/2013 г.

В този смисъл, според настоящия съдебен състав, ищецът не се справи с доказателствената тежест, съгласно изискванията на чл. 154, ал. 1 от ГПК, да установи този факт – кога са приключили проверките на условията за допустимост по подаденото заявление за кампания 2019 г. - преди 30.06.2020 г. или на дата следваща посочения срок в чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013 г.

Представените доказателства, установяващи датите, на които е наредено второто плащане - 28.01.2022 г. и е получена сумата по сметка на „БИММ АГРО“ ЕООД - 31.01.2022 г., както и датата на издаване на Уведомителното писмо, с което зам. изпълнителният директор на ДФЗ – РА е оторизирал плащанията **по четири от петте** Схеми и мерки за директни плащания, за които е кандидатствало дружеството с подаденото Заявление за кампания 2019 г., включително и постановените съдебни актове, с които са отменени заповедите за спиране на администрирането на заявлението за подпомагане, не са достатъчни, за да се приеме за доказана тезата, че проверките по чл. 74 от Регламент 1306/2020 са били приключили към 30.06.2020 г., или след тази дата, но в по-ранен момент от датата, на която е наредено второто плащане - 28.01.2022 г.

От значение за настоящия казус са пряко приложимите Общи принципи, визирани в чл. 24 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагане на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие, изм. с Регламент за изпълнение (ЕС) № 2018/746 на Комисията от 18 май 2018 г., съгласно които административните проверки и проверките на място следва да бъдат извършени по такъв начин, че да гарантират ефективна проверка на:

а) точността и пълнотата на информацията в заявлението за помощ, заявлението за подпомагане, искането за плащане или друга декларация;

б) спазването на всички критерии за допустимост, ангажименти и други задължения по отношение на въпросната схема за помощ и/или мярка за подпомагане, условията при които се предоставя помощ и/или подпомагане или освобождаване от задължения,

в) изискванията и стандартите, отнасящи се до кръстосаното съответствие.

В т. 3 на чл. 24 е предвидено и, че резултатите от административните проверки и проверките на място следва да бъдат оценени така, че да се установи има ли констатирани проблеми, които могат да породят риск за други подобни операции, бенефициери или други органи. Част от

оценката включва и евентуалната необходимост от допълнителен преглед, който може да се наложи, включително необходимост от коригиращи и превантивни действия.

Отнесени към вътрешно правната уредба в Глава четвърта на Закона за подпомагане на земеделските производители (Обн. ДВ, бр. 58 от 22.05.1998 г. с последна редакция към процесните периоди – ДВ, бр. 61 от 02.08.2022 г. в сила от 02.08.2022 г.) и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, относимите към казуса - Наредба № 3 от 17.02.2025 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания и Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (изд. от министъра на земеделието и храните, обн. ДВ, бр. 22/24.03.2009 г. с посл. изм. бр. 17 от 01.03.2022 г. в сила от 01.03.2022 г.), възпроизвеждат и доразвиват общите принципи, на които е подчинено извършването на проверките. В нито един от тези актове не е предвиден срок за приключване на проверките, както и за оторизиране на плащания и последващото им извършване. Съществено място е отредено на условията, при които Разплащателната агенция извършва плащания и при наличието, на които следва да бъде намален завеният размер или да се откаже плащане – чл. 38б, чл. 38в, чл. 43, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 и чл. 43а от ЗПЗП. Регламентирани са задължителните проверки, които трябва да бъдат извършени преди да се вземе решение за оторизиране на плащания.

Въз основа на приложените документи в административната преписка е установено, че по подаденото Заявление за подпомагане УИН 25/250419/09587 от „БИММ АГРО“ ЕООД като земеделски производител и кандидат за получаване на средства по Схеми и мерки за директни плащания за кампания 2019 г. ищецът е получил авансово плащане на 16.12.2019 г. след извършена автоматична проверка, съгласно чл. 10а, ал. 1 от Наредба № 5/2009 г., на въведените данни с наличните в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). Тази проверка обаче не отговаря на критериите по чл. 37 от ЗПЗП (чл. 74 от Регламент 1306/2013), съгласно изричната разпоредба на чл. 10а, ал. 3 от Наредба № 5/2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания.

Ответната страна също не е ангажирала доказателства в периода след издаване на първата Заповед от изпълнителния директор на ДФЗ – РА - № 03-РД/1391 от 02.06.2020 г. за спиране на административното производство до издаване на Уведомителното писмо за оторизиране на плащанията или до нареждането на второто плащане – на 28.01.2022 г., какви и в кои периоди са извършвани проверки на отразени в Заявлението на „БИММ АГРО“ ЕООД данни, които административният орган е приел за относими към условията за допустимост, по смисъла на чл. 75, § 2 от Регламент 1306/2013, с оглед същественото им значение за вземане на решение за одобряване или отхвърляне на плащанията.

Липсата на тези данни обаче не е достатъчна, за да се приеме в конкретния казус твърдяното от ищеца незаконосъобразно бездействие, по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, след изтичане на срока по чл. 75, § 1 от Регламент 1306/2013. И това е така, доколкото в решението на СЕС по обединени дела С-160/21 и С-217/21, изрично е посочено, че неуведомяването на земеделския производител за евентуално извършени допълнителни проверки, обосноваващи пропускане на срока, не е мълчалив отказ на администрацията по отношение на оторизирането на плащанията.

В настоящия казус не е спорно, че административният орган на два пъти - в мотивите на издадените Заповеди за спиране на административното производство се е позовал на извършвани проверки на данните в заявлението на „БИММ АГРО“ ЕООД, възложени на различни органи, а и на структури на ДФЗ, по повод извършваната проверка от Специализирана прокуратура, а впоследствие и на наблюдавано от нея разследване на престъпление от общ характер. Изрично е посочил и, че за вземане на решение дали да бъде уважено или отхвърлено заявлението за подпомагане е необходимо да се произнесе компетентният орган, възложил проверките.

Въпреки, че в приложените в настоящото производство, административни дела, образувани по

жалби на ищеца срещу заповедите за спиране на административното производство по Заявлението за подпомагане по Схеми и мерки за директни плащания за кампания 2019 г. на „БИММ АГРО“ ЕООД, няма документи от прокурорската преписка или от воденото разследване, в мотивите на издадените заповеди от изпълнителния директор, изрично е посочено, че са проверявани **данни за група от осем търговски дружества и един едноличен търговец, сред които и „БИММ АГРО“ ЕООД, всички управлявани и/или собственост на едно и също физическо лице – Б. С. М., които са получатели на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от ЕС на българската държава, както и на средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове.** Тези факти не се оспорват от ищеца.

Безспорно същите не могат да бъдат квалифицирани като „престъпни обстоятелства“, предпоставящи приложението на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, в какъвто смисъл са и постановените и влезли в сила съдебни актове, с които са отменени заповедите на изпълнителния директор на ДФЗ – РА за спиране. Без съмнение обаче, тези факти са част от включените в задължителната проверка по чл. 60 от Регламент 1306/2013 и са предвидени в разпоредбите на чл. 43, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредба № 3/2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, в изпълнение на общите принципи по чл. 24, т.3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагане на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие, изм. с Регламент за изпълнение (ЕС) № 2018/746 на Комисията от 18 май 2018 г.

Съгласно нормата на чл. 60 от Регламент 1306/2013, без да се засягат специфичните разпоредби в секторното законодателство в областта на селското стопанство, не следва да се дава предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на европейското законодателство. Затова и създаденият ред в чл. 43 от Наредба № 3/17.02.2015 г. предвижда извършване на проверки на :

- управлението и собствеността на юридическо лице – кандидат за подпомагане,
- различни юридически лица с един управител или кандидат физическо лице, което е управител на юридическо лице или е едноличен търговец (ЕТ),
- обстоятелството дали дадено физическо лице кандидат за подпомагане е собственик на поне 50 на сто от капитала на свързани с него юридически лица, също участващи в кампанията за финансиране
- географска проверка на площите на всички кандидати, които през предходната година на годината на кандидатстване са декларирали над 30 ха по СЕПП, а за кампанията, в която лицата кандидатстват, са заявили под 30 ха или значително по-малко от площта, заявена през предходната година, или не са подали заявление,
- географска проверка на площите на всички кандидати, които през предходната година на годината на кандидатстване са получили над 150 000 евро, а за кампанията, в която лицата кандидатстват, директните им плащания не подлежат на намаление. Предвидена е възможност изпълнителният директор на ДФЗ да разпорежи извършване на такива проверки въз основа и на други данни. Затова и в мотивите на Определение № 121 от 02.04.2021 г. по адм. д. 62/2021 г. по описа на Административен съд - Търговище е посочено, че проверката на достоверността на заявените данни не изисква провеждане на наказателно производство.

Според задължителното тълкуване по т. 4 на ТР № 3/22.04.2004 г. на ОСГК на ВКС по тълк. д. 3/2004 г., за да е налице незаконосъобразно бездействие е необходимо да се установи неизпълнение на фактически действия, които са били дължими от административния орган и е следвало да бъдат изпълнени по силата на нормативен акт. Вземането на решение за одобряване или отхвърляне на заявление за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания не е фактическо действие, а финализиращ процедурата по разглеждане на заявленията за подпомагане административен акт по чл. 21 от АПК. Издаденият административен акт подлежи на самостоятелен контрол за законосъобразност, какъвто не се твърди да е осъществен в случая. Наред с това, процедурата по оторизиране на плащания за финансово подпомагане не се осъществява чрез фактически действия и в този смисъл не е налице бездействие поради твърдяното нарушение на срока, в който според ищеца е следвало да приключи тази процедура. По своята същност бездействието е липса на фактическа изява на действие, което следва да се извърши по силата на нормативен акт. Т. фактическо действие в процедурата по оторизиране на плащания по Схеми и мерки за подпомагане на земеделски производители е именно извършването на задължителните проверки, съгласно изискванията на чл. 60 и чл. 74 от Регламент 1306/2020 г. Неиздаването на административен акт, въз основа на който следва да се извърши плащане не е фактическо бездействие на административния орган, провеждащ процедурата по оторизиране (*Р. 4835 от 24.04.2020 г. по адм. д. 9736/2018 г., ВАС, Трето отд.*).

В този смисъл, по делото не е установено вземането на ищеца за остатъка от оторизираната субсидия в размер на 844 951,07 лева, отпусната по Заявление за подпомагане УИН 25/25041/909587 по Схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., да е станало изискуемо преди датата, на която е наредено плащането – 28.01.2022 г., казано по друг начин – проверките на условията по чл. 74 от Регламент 1306/2013 г. да са приключили преди тази дата, за да е доказано основанието, въз основа на което се претендират и обезщетенията за пропуснати ползи. По изложените съображения, исковите претенция следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, на основание чл. 10, ал. 2 във вр. ал. 4 от ЗОДОВ за юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 24 от Наредбата за плащане на правната помощ в размер на 100 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „БИММ АГРО“ ЕООД, ЕИК 20146940 срещу Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция (ДФЗ - РА) за обезщетение за имуществени вреди, причинени в периода 01.07.2020 г. – 31.01.2022 г., в резултат на забавено плащане на остатък от оторизирана субсидия в размер на 844 951,07 лева, отпусната по Заявление за подпомагане УИН 25/25041/909587 по Схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., с общ размер от 136 131,01 лева, а именно :

- иск за обезщетение в размер на 34 502,17 лева - законните лихви за периода 01.07.2020 г. - 24.11.2020 г., дължими в резултат на издадена Заповед № 03-РД/1391 от 02.06.2020 г. от изпълнителния директор на ДФЗ – РА за спиране на административното производство по Заявление за подпомагане УИН 25/25041/909587 по Схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019 г., отменена с влязло в сила на 04.11.2020 г. Определение № 13677, постановено по адм. дело 11171/2020 г. по описа на Върховния административен съд, с което е отменено Определение № 257 от 07.08.2020 г., постановено по адм. дело 126/2020 г. по

описа на Административен съд – Търговище,

- иск за обезщетение в размер на 15 021,35 лева - законните лихви за периода 25.11.2020 г. - 27.01.2021 г., дължими в резултат на незаконосъобразно бездействие на ДФЗ – РА след възобновяване на административното производство със Заповед № 03-РД/391 от 25.11.2021 г. на изпълнителния директор до повторното спиране на производството със Заповед № 03-РД/341 от 28.01.2021 г. на изпълнителния директор на ДФЗ – РА,

- иск за обезщетение в размер на 26 522,08 лева - законните лихви за периода 28.01.2021 г. - 20.05.2021 г., дължими в резултат на издадена Заповед № 03-РД/341 от 28.01.2021 г. на изпълнителния директор на ДФЗ – РА за спиране на административното производство, отменена с влязло в сила на 14.04.2021 г. Определение № 121 от 02.04.2021 г. по адм. дело 62/2021 г. по описа на Административен съд – Търговище,

- иск за обезщетение в размер на 60 085,41 лева – законните лихви за периода 21.05.2021 г. до 31.01.2022 г., дължими в резултат на незаконосъобразно бездействие след възобновяване на административното производство със Заповед № 03 – РД/341 от 21.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ – РА.

ОСЪЖДА „БИММ АГРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. С. М. **да заплати на** Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: